

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 133.

Tenite Session.

41de Møde.

Torsdagen den 1ste December.

(Forts.)

Eschering: Saavidt jeg forstod den ærede Minister, saa ligger altsaa hele Nyttens af den brugte Fremgangsmaade deri, at her tillands er der saa megen Modstand fra forskjellige Autoriteters Side, at man ikke kan være tjent med eller bekendt at indgaae nogen Overenskomst med Fremmede; men vilde det da ikke være det Rigtigste at faae dette Forhold hævet, saaledes at man kunde gaae ind paa fordeelagtige Betingelser med Fremmede? Vi ere altsaa komne til den Erfartng., at paa Grund af det kostbare og dertil meget forviklede Forvalningsvæsen, vi have, saa kunne vi ikke slutte Accord om Arbejde til billige Priser, men maa selv arbejde, selv om det skulde fordyre dette saa dyrt betalte og forviklede Forvaltningsvæsen.

Finantsministeren: De Slutninger, den ærede Rigsdagsmand gjorde, gaae meget videre, end jeg troer de kunne udledes af mit Svar.

Ordføreren: Jeg troer ikke, at jeg i de Dtringer, jeg før tillod mig at fremsøre, har udtalt nogen Tvivl om Telegraphdirecteurs Duellighed. Jeg er fuldkommen overbevist om, at han er skiftet til at bestyre denne Post; men jeg maa fremdeles mene, at den Gage, der er bestemt for ham, er for høi, og den Motivering, som den ærede Finantsminister har givet, har ikke kunnet forandre min Overbeviisning. Om han ogsaa i sin Tid skulde have været den Gæste, man kunde faae til at overtage denne Post — hvilket jeg iøvrigt høilig beviivler — saa vilde det have været i sin Orden, at man havde lønnet ham med et Honorar,

som svarede til den Pris, man har sat paa hans Tjeneste; men det synes at være en underlig Fremgangsmaade, for hele hans Liv at belønne ham med en høiere Gage end den, han efter selve Embedet kunde gjøre Fordring paa

Finantsministeren: Naar Bedkommende ikke dengang vilde have paataget sig dette Hverv, saa vilde det hele Foretagende slet ikke kunne være bragt istand. (En Stemme: Ordføreren har endnu ikke udtalt sig.) Jeg beder om Forladelse, jeg er saa nærhynet, at jeg ikke kunde bemærke det.

Ordføreren: Det er mig overmaade hjært at have faaet denne Berigtigelse, medens jeg endnu har Ordet, saa kan jeg svare derpaa. Dersom den Paagjældende ikke dengang havde været villig til at gaae ind paa andre Bilkkaar, saa havde man dengang havt Tid til at see sig om, hvorledes man kunde faae disse Forhold ordnede paa en anden Maade. Dersom det nu ikke er nødvendigt at være bunden til ham, saa kunde det endnu mindre have været nødvendigt saa lang Tid førend Anlægget, da der ikke var en saa paatrængende Nødvendighed som nu, da Linien snart skal aabnes, og man vilde ganske vist da ogsaa dengang kunne have faaet andre Folk, der vilde have været vel skikede til denne Tjeneste.

Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at gjøre den ærede Minister opmærksom paa en Bemærkning, der findes i Udvalgets Betænkning angaaende den electricke Telegraphlinie, nemlig Unsfeltigheden af, at den kunde blive fortsat i Jylland. Jeg vil spørge den ærede Minister, hvorledes han stiller sig ligeoverfor dette Forslag; det forekommer Udvalget, som om det i flere Henseender vilde være hensigtsmæssigt, og de finantistelle Hensyn, som kunde